

Джерело “Золотушний”: Na – 110 мг/л; Ca - 18 мг/л; HCO₃ - 60; Cl - 104; SO₄ – 108, всього – 400 мг/л.

Абстуманські води відносяться до категорії прісних. Цікавий склад байкальської води: Na – 6 мг/л; Ca - 15 мг/л; Mg – 4 мг/л; HCO₃ - 59; Cl - 2; SO₄ – 5, всього – 91 мг/л. Ця вода по загальній мінералізації близька до дощової (40-70 мг/л). Позитивний вплив дощової води на організм людини відомий дуже давно.

Психологія людей побудована таким чином, що в підборі харчових продуктів треба орієнтуватися на ті, в яких міститься максимальна кількість поживних речовин, вітамінів, мінеральних солей. Навіть сьогодні ми оцінюємо овочі і фрукти по вмісту в них мінеральних речовин та вітамінів, а не по вмісту вуглеводів, білків, органічних кислот. Ніхто не помітив, що саме з кальцієм в нашому раціоні вже давно “перебор”.

По біологічній активності кальцій поступається калію, але переважає натрій. А ось солі кальцію в організмі ведуть себе незвично. Якщо K₂CO₃ (поташ) розчиняється (113 г в 100 мл води), Na₂CO₃ (кальцинована сода) погано розчиняється (14,9 г в 100 мл води), то CaCO₃ – практично не розчиняється. Іони калію та натрію легко проходять через шкіру разом з потом, то іони кальцію затримуються в шкірі, виникають сухість, жорсткість шкіри. А в нирках можуть утворюватися конкременти, які складаються в основному з солей кальцію.

Дослідження проф. Н.Г.Друзька показали, що у всіх районах, де багато довгожителів, природня вода мала один спільний показник – вона була м'якою, вміст іонів кальцію був малим: 8-20 мг/л. Де кальцію було більше або менше вказаного інтервалу, кількість довгожителів зменшувалась.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреев Ю. Вода – наместник Бога на земле. – СПб: Питер, 2006. – 320 с.
2. Бондарев А. Райская диета // Корреспондент, № 13. 08.04.2006. – С. 58-62.
3. Волков В.В. Медицина бессмертия и 280 лет земной жизни. – СПб: Валери СПД, 2002. – 288 с.
4. Геник Степан. Скарби здоров'я навколо нас. – Івано-Франківськ: Нова зоря, 2002. – 680 с.
5. Друзяк Н.Г. Вода здоровья и долголетие. – СПб: Изд-во “Крылов», 2007. – 256 с.
6. В.И.Козлов. – Москва: “Наука”, 1987. – 234 с.
7. Медведев Ж. Диета долгожителей // 2000, Аспекты, № 47. 24.11.2006, с.1,3.
8. Физиология человека / Под ред. Г.И.Косицкого. – 3-е изд. перераб. и доп. – М.: Медицина, 1985, 560 с.

Т. В. СОБЧУК

НЕПОВНОЛІТНЄ МАТЕРИНСТВО: ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ.

Стаття присвячена проблемі неповнолітнього материнства.

Статья посвящена проблеме несовершеннолетнего материнства.

The article is devoted the problem of minor maternity.

За останнє десятиріччя ми спостерігаємо стрімкий розвиток такого явища, як неповнолітнє материнство. Саме тому ми повинні зрозуміти серйозність цієї проблеми. На сьогодні вона стосується не лише України, але й усього світу, оскільки вона набула світового масштабу.

Проведене у різних регіонах України анонімне опитування виявило, що у віці до 14 років перший статевий контакт відбувся у 0,4% дівчат; серед 14-річних ця цифра сягла 3,2%; із досягненням 17-річного віку частка дівчат, що долучилася до статевого життя, становила 69,4%; упродовж першого місяця знайомства в інтимні стосунки вступили 20% підлітків [7].

Аналізуючи дані про рівень народжуваності за різними категоріями груп ми бачимо стан народжуваності у різних вікових групах [3].

Проаналізувавши цю таблицю ми бачимо, що протягом десяти років значно збільшилась народжуваність матерями віком від 15-ти до 19-ти років.

Тривожні факти:

- Сорok відсотків дівчат вагітніє до 20 років.
- З них близько 40 відсоткам юних матерів — менше 18 років.

- Діти підлітків частіше страждають від жорстокого поводження і недбалого ставлення, ніж діти старших батьків.
- Лише 4 з 10 матерів, яким ще немає 18 років, закінчують середню школу.
- Близько 80 відсотків хлопців не одружуються з юними матерями своїх дітей.
- Зі шлюбів, укладених через те, що дівчина завагітніла, зберігається лише 30 відсотків. Шлюби в підлітковому віці вдвічі частіше закінчуються розлученням, ніж ті шлюби, коли жінка виходить заміж щонайменше у 25 років.
- Діти неповнолітніх матерів частіше народжуються передчасно і мають при народженні малу вагу. Через це збільшується імовірність того, що дитина помре ще немовлям або народиться сліпою чи глухою, розумово відсталою, психічно хворою, гіперактивною чи матиме церебральний параліч, хронічні респіраторні захворювання [2].

Дані соціально-педагогічних досліджень підтвердили серйозність даної проблеми для сучасного українського суспільства, що зумовило вибір теми нашого дослідження: Неповнолітнє материнство: проблеми соціальної реабілітації.

Таблиця 1

Число народжених на 1000 жінок відповідного віку

Рік	Коефіцієнти народжуваності за віком матері			
	15-19	20-24	25-29	30-34
2001	29.2	90.7	58.7	27.6
2002	29.2	91.3	62.7	30.2
2003	29.0	92.3	67.1	33.0
2004	29.6	93.4	70.6	35.4
2005	28.6	88.8	71.7	37.7
2006	29.5	92.2	79.4	42.2
2007	30.3	92.2	81.3	45.4

На сьогодні проблема підліткової вагітності і неповнолітнього материнства залишається складною та мало вивченою, практично невивченою проблемою українського суспільства. Вивчення проблеми статевих девіацій доводить, що ця тема актуальна і потребує ґрунтовного наукового аналізу. Оскільки питання статевої деморалізації дівчат міждисциплінарне, то при вивченні його суттєвим буде взаємозв'язок із результатом біологічних, медичних, психічних, соціокультурних і психоло-педагогічних досліджень. На жаль, наукові дослідження з цієї тематики здійснюються ще мало [9]. Тим не менше, висвітленню окремих аспектів цього явища присвячені роботи різних фахівців: педагогів (І. Зверева, Г. Лактіонова, С. Кириленко, І. Пінчук, С. Толстоухова, Л. Якименко та ін.), психологів (В. Васютинський, Л. Мороз, І. Шалімова), лікарів (М. Гайнулліна, Н. Наріцин, В. Радзинський, Е. Яковлева), соціологів (Т. Гурко) [1;8].

В українському суспільстві вік досягнення молоддю економічної незалежності та самостійності істотно знизився. Це, на думку фахівців, спричинено акселерацією, яка прискорила розвиток підлітків. Як наслідок раннє формування статевої зрілості і раннє пробудження сексуальних інтересів, еротичних переживань, що далеко не завжди супроводжується моральною та психологічною зрілістю. Яскравим доказом цього є підвищення статевої активності підлітків, зниженням віку першого інтимного контакту, який пояснюється відсутністю розуміння серйозності та відповідальності за наслідки їхнього вчинку. За словами соціологів, деякі молоді люди «не знають точно, до чого призводять статеві зносини і внаслідок чого настає вагітність». Дехто з них, зовсім не розуміє зв'язку між статевими зносинами і вагітністю [2].

Не випадково серед різноманіття актуальних проблем сучасного українського суспільства найбільш болючим і назрілим є питання статевої деморалізації неповнолітніх дівчат [9].

Сьогодні, коли відбувається переорієнтація громадської думки щодо норм сексуальної поведінки, знання про наслідки ранньої вагітності набувають особливого значення. За нинішніх умов є всі підстави говорити про моральну легалізацію невіпорядкованих статевих зв'язків, проституції. З одного боку, звичайними і доступними стають еротичні шоу, поширення порнографії, з іншого – зберігається низька сексуальна грамотність. І якщо за таких умов єдиним джерелом інформації для підлітків стануть еротичні фільми і порнографічні журнали, це призведе до духовної деградації

підростаючого покоління .

Факторами ризику щодо ранньої вагітності можуть бути:

Неповні сім'ї, у яких виховуються неповнолітні: дівчатка у таких сім'ях можуть не мати близьких стосунків з матір'ю чи відчувати порожнечу через те, що у них немає батька. Вони починають «шукати любов» у сторонніх людей.

Згвалтування – яке згодом спричинює емоційний біль, завданий такою наругою, може вилитися у бунтівну поведінку.

- **Власна цікавість і самовпевненість**, через яку також може постраждати частина дівчаток. Багато дівчат починають статеве життя лише через цікавість.

Звагітнівши у підлітковому віці, дівчина мусить взяти на себе тягар серйозної відповідальності, а також відповісти собі на наступні запитання:

Що робити? Дехто може говорити, що аборт найліпший вихід. Але Бог цінує життя кожної ненародженої дитини, навіть якщо вона зачата поза шлюбом. І перед тим як зважитись на вбивство своєї дитини, потрібно добре все зважити, адже аборт у підлітковому віці може спричинити до безпліддя і для багатьох дівчаток значно безпечніше народити дитину.

Чи варто виходити за батька дитини, щоб разом її виховувати? Дівчата можуть думати, що одруження принаймні позбавить ганьби. Те, що хлопець був здатен зачати дитину, зовсім не означає, що він емоційно і розумово зрілий, аби бути добрим чоловіком і батьком. Якщо юнак готовий взяти на себе відповідальність батьківства і усвідомлює цей крок – звичайно краще щоб дитина росла у повній сім'ї.

Після відповіді на них дівчина повинна зробити ряд наступних завдань:

Розказати батькам. Кожна дівчинка в такій ситуації, мабуть, боїться реакції батьків. Батько і мати можуть навіть звинувачувати в усьому себе й думати, ніби неправильно виховували доньку. Проте якщо батьки люблять свою доньку, то їхній гнів і почуття образи, з часом минуть.

Виявляти вдячність. Часто джерелом допомоги і підтримки стають родичі та друзі. Коли до дівчинки виявляють доброту, то, потрібно просто бути вдячною.

Навчитися доглядати дитину. Слід чимало дізнатися про харчування, здоров'я дитини і багато іншого.

Мудро розпоряджатися грошми. З народженням дитини з'являються значні фінансові витрати. Якщо дівчинка матеріально залежна від своїх батьків, то було б мудро з її боку зменшити витрати до мінімуму.

Здобувати освіту. Юній матері слід здобути певні навички, аби заробляти на життя. Нелегко ходити до школи (університет) і водночас доглядати малюка. Але, з іншого боку, брак освіти прирікає дівчинку і її дитину на нестатки, залежність від соціального забезпечення, низькооплачувану роботу [2].

У всьому світі соціальна робота з неповнолітніми матерями є невід'ємною складовою системи соціальних служб. Наприклад, у багатьох країнах Західної Європи й Америки функціонують Центри планування сім'ї та сімейного виховання [6]. У Росії передумовою до розвитку допомоги молодим матерям стала спеціалізована організація “Голуба”, заснована у 1994 році. В Україні такі програми та організації розвиваються ще не достатньо активно, проте певні досягнення вже існують.

На сьогоднішній день вся допомога такій групі клієнтів соціальних служб недостатньо систематизована. До державних належать центри, які реалізують цільові програми: “На порозі сім'ї” (м. Житомир); “Дівчинка. Жінка. Мати.” (м. Канів); “Здоров'я, бажані діти – гармонійна сім'я” (м. Одеса); “Я – жінка”, “Щастя бути разом” (м. Черкаси); “Молода сім'я. Жіноча молодь: підготовка до сімейного життя” (м. Чернівці). Цей напрям соціальної роботи акцентує переважно на проведенні профілактики ранніх статевих відносин між підлітками, на пропаганді здорового способу життя, зниженні кількості абортів, а також на підготовці до створення майбутньої повноцінної сім'ї, народженні та вихованні здорових, талановитих дітей [1 с. 18, 30-31].

Приємним винятком серед перелічених державних структур є відкриття 15 травня 2006 року в Чернігові Чернігівського обласного соціального центру матері і дитини «Батьки і дитина разом». Метою створення центру є запобігання відмов неповнолітніх матерів від новонароджених дітей. Він надаватиме їм такі послуги: тимчасове житло для матерів та дітей, соціальний, психологічний супровід. В Центрі можуть одночасно перебувати вісім мам із новонародженими дітками. Створення модельного центру “Батьки й дитина разом” в Чернігівській області є спільним проектом міжнародної благодійної організації “Кожній дитині” (Великобританія), Державної соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді та Чернігівської обласної адміністрації [4].

Соціальною роботою з неповнолітніми матерями в Україні повинні займатися обласні та

районні центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, але як показує практика, ці центри не в змозі виконувати таку роботу на належному рівні, та приділяти цьому необхідну кількість часу. Це пояснюється не низькою кваліфікацією кадрів, а відсутністю необхідної кількості таких центрів. На нашу думку необхідно створити спеціалізовані консультаційні центри, центри підтримки неповнолітніх та молодих матерів тощо.

Аналізуючи наше дослідження ми можемо зробити висновок, що проблема неповнолітнього материнства є надзвичайно актуальною оскільки за останнє десятиріччя значно зріс відсоток народжуваності у віці до вісімнадцяти років (у 2001 році 29.2% новонароджених на 1000 жінок, а у 2007 році 30.3%;). Однією із основних причин, на нашу думку, є низька сексуальна грамотність. Отже Україна повинна впровадити нову систему так званої сексуальної просвіти, ми повинні займатися профілактикою таких випадків, та попереджувати поширення такої проблеми як неповнолітнє материнство. Тому Україна потребує створення центрів, таких, куди могли б звернутись молоді матері в період вагітності, та в період безпосереднього виконання своїх батьківських обов'язків.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вайнола Р. Х., Пінчук І. М., Толстоухова С. В. Соціальна робота з підлітками та молоддю: Інформ.-аналіт. звіт за 2000 р. / За заг. ред. С. В. Толстоухової. – К.: УДЦССМ, 2001. – 146 с.
2. Гнатюк Р. Як допомогти юній мамі// www.Virginity.com.ua. Дата останнього звертання 14. 10. 2008.
3. Коефіцієнти народжуваності за віком матері / Держкомстат України, 1998-2008. // www.ukrstat.gov.ua. Дата останнього звертання 15. 10. 2008.
4. Матвеев В. Батьки і дитина разом // Справи сімейні. – 2006. -- № 7. – С. 4-5.
5. Навчання здоровому способу життя на засадах розвитку навичок через систему шкільної освіти: оцінка ситуації / О. М. Балакірева, Л. С. Ващенко, О. Т. Сакович та ін. – К.: Державний ін-т проблем сім'ї та молоді, 2004. – 108 с.
6. Клос Л., Качмарська О. Особливості соціально-педагогічної роботи з неповнолітніми матерями: досвід, проблеми, перспективи // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2005. -- № 5. – С. 161-173.
7. Сексуальна поведінка підлітків // Директор школи – 2000. -- №44(140). – С. 10-11.
8. Соціальна робота в Україні: Навч. посібник / І. Д. Зверева, О. В. Безпалько, С. Я. Марченко та ін.; За заг. Ред. І. Д. Зверєвої, Г. М. Лактіонової. – К.: ДУССМ, 2004. – 256 с.
9. Шиделко А. Підготовка вчителів до роботи з статево деморалізованими дівчатками – підлітками// Педагогіка і психологія професійної освіти. –2007. -- № 8 // www.pedagogvet.net.ua

Ю. В. СТРУК

ДО ПРОБЛЕМИ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ДІТЕЙ У ЛЬВОВІ

У статті розглядається проблема дитячої безпритульності у Львові.

В статті розглядається проблема дитячої безпритульності в Львові.

In the article consideration problem street children in Lviv.

Сучасні умови суспільного життя, що супроводжуються соціально – політичними протиріччями та економічною нестабільністю в суспільстві, мають негативний вплив на нормальне функціонування суспільних інститутів в державі. В такій ситуації гостроти набуває проблема соціальної бездоглядності, безпритульності і поява «дітей вулиці».

Серед найнезахищеніших верств населення виділяють дітей-сиріт і дітей, що залишилися без батьківської опіки, а також багатодітні бідні сім'ї. Дуже часто ці діти не отримують належної уваги, виховання, не відчувають себе захищеними. Батьки часто кидають їх на рідних чи знайомих, або просто залишають на вокзалах, зупинках громадського транспорту перекидаючи таким чином всю відповідальність за подальшу долю дитини на чужі плечі. Самі в той час: п'ють, вживають наркотики, бродяжничують і т. д. Діти змушені шукати засобів для виживання об'єднуючись в групи, жити на вокзалах, закинутих будинках, в підвалах.

Не дивлячись на зусилля держави і суспільства постійно зростає кількість дітей, що